

Η απότομη αλλαγή του καιρού, αλλά και ο ερχομός τους επό-μενους μήνες του χειμώ να, οδήγησε αρκετούς πολίτες στο να σκεφτούν ή ακόμα και να προχωρήσουν...

στην αγορά καυσόξυλων.
Τι πρέπει όμως να κάνουμε ώ στε να επιλέξουμε την πιο συμφέρουσα αγορά; Ποια ξύλα είναι κατάλληλα για το τζάκι; Ποια πρέπει να αποφεύγουμε να αγοράσουμε για διάφορους λόγους; Γνωρίζουμε ότι το είδος του ξύλου που θα επιλέξουμε για το τζάκι μας παίζει βασικό ρόλο τόσο στη λειτουργία όσο και στην απόδοση του τζακιού;
Είναι κατάλληλα όλα τα ξύλα για καύσιμη ύλη; Σε αυτά και άλλα ερωτήματα απαντά στο Αθηναϊκό - Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων ο Γιώ ργος Μαντάνης, καθηγητής στο ΤΕΙ Θεσσαλίας, στο Τμήμα Σχεδιασμού και Τεχνολογίας Ξύλου και Επίπλου Τ.Ε. (Καρδίτσα).
Άλλα για "προσάναμμα" άλλα για "κύρια καύση"
«Άλλα είδη είναι κατάλληλα για "προσάναμμα" και άλλα είδη είναι κατάλληλα για "κύρια καύση" που θέλουμε να κρατήσει για πολλές ώ ρες. Επιπρόσθετα, η φωτιά στο τζάκι εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό κι από το μέγεθος των καυσόξυλων που επιλέγουμε, καθώ ς επίσης και από την υγρασία τους. Τα πιο συνηθισμένα στη χώ ρα μας είδη, κατάλληλα για καυσόξυλα, είναι η δρυς, το πουρνάρι, η ελιά, η οξιά κ.α», εξηγεί ο κ. Μαντάνης στο ΑΠΕ-ΜΠΕ και προσθέτει: «Καλύτερα καυσόξυλα είναι σίγουρα η λευκή δρυς ('δένδρο'), το πουρνάρι, επίσης και η ελιά».
«Καλύτερα καυσόξυλα είναι σίγουρα η λευκή δρυς ('δένδρο'), το πουρνάρι, επίσης και η ελιά»
Διαλέγουμε τα καυσόξυλα, συνεχίζει, που επιθυμούμε και τα προμηθευόμαστε έγκαιρα, ώ στε να είναι όσο το δυνατόν πιο ξερά.
Η καλύτερη εποχή είναι το καλοκαίρι, το πολύ μέχρι τα μέσα του Σεπτέμβρη. Αρκετά καλής ποιότητας καυσόξυλα παράγονται κι από άλλα είδη, π.χ. αείφυλλα πλατύφυλλα (αριά, κουμαριά, φιλύκι) και άλλα οπωροφόρα δέντρα, λ.χ. μηλιά, κερασιά, αμυγδαλιά. Η χρήση ξύλου ακακίας ή καστανιάς (προερχόμενης από δασικές φυτείες) για καυσόξυλα είναι απολύτως αμφιλεγόμενη, σύμφωνα με τον ίδιο.
«Το ξύλο της δρυός (ειδικά λευκής δρυός) προτιμάται στις περισσότερες των περιπτώ σεων, διότι αφενός μεν δίνει ωραία φλόγα, χωρίς προβλήματα και αφετέρου έχει μεγάλη διάρκεια καύσης», ενώ μεγάλο ρόλο, σύμφωνα με τον κ. Μαντάνη, παίζει και η διαθεσιμότητα των καυσόξυλων. Έτσι, εξηγεί, στα νησιά μας συνηθίζεται η ελιά, ενώ στις περιοχές που γειτονεύουν με την οροσειρά της Πίνδου, η οξιά συναγωνίζεται τις δρύες. Ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να δίνεται και

στην αποθήκευση των καυσόξυλων τόσο στον τρόπο στοίβαξης όσο και στο μέρος της αποθήκευσής τους. Είναι κανόνας ότι τα καλύτερα καυσόξυλα είναι αυτά που έχουν αποθηκευτεί για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από δύο έτη και έχουν πλήρως ξηραθεί. Τα ξύλα πρέπει να αποθηκεύονται σε στεγασμένο και καλά αεριζόμενο χώ ρο και η περιεχόμενη υγρασία τους να είναι κάτω από 20%. Δεν είναι σωστό να αγοράζουμε 'υγρά' καυσόξυλα, ιδίως μέσα στο καταχείμωνο, βλ. η υγρασία τους τότε μπορεί να ξεπερνά και το 50%, δηλ. με πολύ νερό, δεν παραλείπει επίσης να τονίσει.

«Το ξύλο της δρυός (ειδικά λευκής δρυός) προτιμάται στις περισσότερες των περιπτώ σεων, διότι αφενός μεν δίνει ωραία φλόγα, χωρίς προβλήματα και αφετέρου έχει μεγάλη διάρκεια καύσης»
Ποια είναι τα μέτρα προστασίας και τι πρέπει να θυμόμαστε για το τζάκι;

Όταν μιλάμε για τζάκι και καύση, μιλάμε για φωτιά μ' ό,τι αυτό συνεπάγεται, επισημαίνει ο κ. Μαντάνης. Συνεπώ ς, προσθέτει, πρέπει να είμαστε προσεκτικοί. Για λόγους ασφάλειας αλλά και καλύτερης απόδοσης, να προτιμούνται τα τζάκια με κλειστή εστία. Το σπινθηροβόλημα του τζακιού είναι σίγουρα ευχάριστο και ρομαντικό, αλλά μπορεί να αποβεί επικίνδυνο για τα χαλιά, τις μοκέτες, τα έπιπλα και το σπίτι μας! Το τρίξιμο των καυσόξυλων και το «σκάσιμό» τους προκαλούν εκσφενδονισμό αναμμένων κομματιώ ν, γι' αυτό καλό είναι να προστατεύουμε το σαλόνι και το καθιστικό μας από τη φωτιά τοποθετώ ντας ειδικό τζάμι ή και πλέγμα για προστασία. Δεν αφήνουμε ποτέ χωρίς επίβλεψη το τζάκι, ειδικά αυτό με ανοιχτή εστία.
Επιπρόσθετα, σύμφωνα με τον ίδιο, πρέπει να αποφεύγεται η καύση παλιώ ν επίπλων ή παλιώ ν μοριοπλακώ ν, ινοπλακώ ν (MDF), κόντρα-πλακέ ή επενδεδυμένων με 'μελαμίνες' προϊόντων, διότι περιέχουν συνθετικά υλικά και χημικές ουσίες που παράγουν τοξικές αναθυμιάσεις και επικίνδυνα καυσαέρια όταν καίγονται. Για να καταλήξει: «Τα πεύκα πρέπει να αποφεύγονται σαν κύρια καυσόξυλα, διότι είναι πολύ εύφλεκτα, και επικίνδυνα για ανεξέλεγκτη καύση», καταλήγει ο ίδιος.

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ